

Full diocesà

13 d'octubre del 2019

p5 – Restauració de l'orgue de la catedral

p7 – Jornada del Domund 2019

Sant John H. Newman

El beat cardenal John Henry Newman, peça clau del catolicisme anglès i universal, és proclamat avui diumenge com a sant.

Newman, nascut a Londres en 1801, fill d'una família benestant, de jove es convertí i fou ordenat sacerdot de l'església anglicana en 1824. La seva salut fou fràgil durant tota la seva vida.

Llegint els Pares de l'Església s'acostà a l'Església Catòlica i fou part del Moviment d'Oxford de renovació de l'anglicanisme. En 1843 pronuncià el seu darrer sermó com a anglicà i dos anys després es convertí al catolicisme, amb la conseqüència de perdre vincles familiars, d'amistat i influència acadèmica. En 1847 era ordenat sacerdot catòlic, fundà l'Oratori de Sant Felip Neri i en 1879 era creat cardenal. Moria l'any següent.

Newman sempre fou un pensador i intel·lectual a la recerca de la veritat, al marge de les modes del seu temps. Influí en escriptors com G.K. Chesterton i J.R.R. Toliken. Féu grans reflexions sobre el coneixement humà, la certesa, la consciència moral, la relació entre la fe i la raó, el paper dels laics i la llibertat religiosa.

Fou un gran apòloga de la fe i del retorn a l'Església primitiva i a la Bíblia. Per això la seva influència s'ha deixat sentir en el moviment ecumènic.

La majoria de sants pares l'han citat a posterioritat i és considerat un precursor del concili Vaticà II.

«Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?»

Diumenge XXVIII durant l'any / Cicle C

Lectura del segon llibre dels Reis

En aquells dies, Naaman de Síria baixà al Jordà i s'hi banyà set vegades, com li havia dit Eliseu, l'home de Déu. La pell se li tornà com la d'una criatura i quedà pur de lepra. Llavors se'n tornà amb tot el seu seguici cap a l'home de Déu, entrà a casa d'ell i, dret al seu davant, li digué: «Ara sé ben bé que, fora d'Israel, no hi ha cap altre Déu enllloc més de la terra. Per favor, accepta un present del teu servidor.» Eliseu li digué: «No acceptaré res. T'ho juro per la vida del Senyor, davant del qual estic sempre, a punt per servir-lo.» Naaman insistia que admetés el present, però Eliseu s'hi negà. Llavors Naaman digué: «¿Permetes que el teu servidor carregui dues mules de terra d'aquest país? És que d'ara endavant el teu servidor no oferirà cap holocaust ni cap altra víctima a altres déus, sinó només al Senyor.» (5,14-17)

Salm responsorial

El Senyor ha revelat la seva ajuda,
i els pobles contemplen la salvació.
(Salm 97)

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat, pensa que Jesucrist, del llinatge de David, ha ressuscitat d'entre els morts. Aquesta és la bona nova que jo predico, i per això he de sofrir fins trobar-me empresonat com si fos un malfactor. Però les presons no poden encadenar la paraula de Déu. Jo ho suportó tot per amor dels elegits, perquè ells també aconseguixin la salvació i la glòria eterna que Déu ens dona en Jesucrist. Això que diem és ben cert: Si morim amb ell, també viurem amb ell; si som constants en les proves, també regnarem amb ell; si el neguem, ell també ens negarà; però, com que no pot negar-se ell mateix, ell continua fidel si nosaltres no li som fidels. (2,8-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Un dia, Jesús, tot anant a Jerusalem, passava entre Samaria i Galilea. Al moment que entrava en un poblet li sortiren deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i cridaren: «Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres!» En veure'ls Jesús els digué: «Aneu a presentar-vos als sacerdots.» Mentre hi ana-

ven, quedaren purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que estava bo, tornà enrere donant glòria a Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Era un samarità. Jesús digué: «No eren deu els qui han estat purificats? On són els altres nou? Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?» Llavors li digué: «Aixeca't i vés-te'n. La teva fe t'ha salvat.» (17,11-19)

«Jesucrist, del llinatge de David, ha ressuscitat d'entre els morts. Aquesta és la bona nova que jo predico, i per això he de sofrir fins trobar-me empresonat com si fos un malfactor»

Viure agraïts

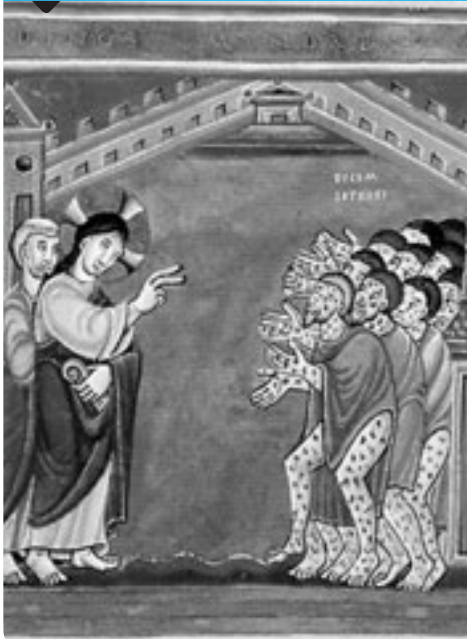
Jean Hakolimana, prev.

Els cristians solem sorprendre'ns pel gruix i actitud dels no creients. Ens preocupa que no puguin ni vulguin copsar allò que per a nosaltres ens sembla clar sense ombra de dubte: un Déu tot bondat, font de vida i d'esperança. Tanmateix, una altra dada, almenys a Occident, hauria de començar a preocupar-nos: el fet que en molts cristians s'hagi assecat la font d'alegria, il·lusió i agraïment que genera la fe. L'actitud d'alguns, i no pocs, es veuria reflectida en la dels nou leprosos. Vénen a l'església, experimenten la proximitat de Déu i marxen amb una fredor glaçadora com si no hagués passat res. Anem conreant una fe sociològica, malalta, que no genera ni alegria, ni agraïment, ni il·lusió.

L'any 2011, de visita a Alemanya, el papa Benet XVI va sorprendre amb unes declaracions dures de digerir. Va advertir que un agnòstic en recerca pot estar més a prop de Déu que un cristià rutinari que ho és solament per tradició o herència: «Els agnòstics —deia— que no troben pau per la qüestió de Déu i les persones que pateixen a causa dels nostres pecats i tenen desig d'un cor pur estan més propers al Regne de Déu que els fidels rutinaris, que ja només van a l'Església per costum, sense que el seu cor quedi tocat per la fe.» De fet, hi ha persones allunyades de la pràctica religiosa que, per exemple, mostren veritable admiració i agraïment envers Jesús, mentre que a alguns cristians el nom de Jesús no els transmet avui dia res d'especial, excepte quatre cosetes que la tradició ha momificat en llurs costums. La urgència de la fe avui dia no és tan sols la d'evangelitzar, sinó, com sol repetir el papa Francesc, la de transmetre l'alegria que ens dona la nostra fe.

La imatge

Jesús havia curat deu leprosos; tot seguit aconsegueixen el manament de Jesús: «Aneu a presentar-vos als sacerdots.»

Només un, i estranger, va tornar enrere a donar gràcies. Jesús el lloà i li digué: «Aixeca't i vés-te'n. La teva fe t'ha salvat.» Es referia no tan sols a la guarició corporal, sinó al fet d'haver copsat l'amor de Déu manifestat als pobres; per això l'hem de glorificar.

Curant els deu leprosos. *Codex Aureus* (1035)

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

14 dilluns

—Sant Calixt I

—Sant Evarist

Rm 1,1-7/Salm 97/Lc 11,29-32

15 dimarts

—Santa Teresa de Jesús

Onom. de Maite

Sir 15,1-6/Salm 88/Mt 11,25-30

16 dimecres

—Sant Galderic

—Santa Margarita M. Alacoque

Rm 2,1-11/Salm 61/Lc 11,42-46

17 dijous

—Sant Ignasi d'Antioquia

—Sant Florenci

Rm 3,21-30/Salm 129/Lc 11,47-54

18 divendres

—Sant Lluç, evangelista

2Tm 4,10-17b/Salm 144/Lc 10,1-9

19 dissabte

—Santa Laura

—Sant Pere d'Alcàntara

Rm 4,13.16-18/Salm 104/

Lc 12,8-12

20 diumenge XIX de durant l'any / Cicle C

—Santa Irene

La Mare de Déu de la Bonanova

Jornada mundial de l'evangelització
dels pobles (Domund)

Ex 17,8-13/Salm 120/2Tm 3,14-

4,2/Lc 18,1-8

Celebració de Santa Teresina de l'Infant Jesús a l'església de Sant Antoni

Josep Castellà

En el temple medieval de Sant Antoni de Tàrraga, del diumenge 29 de setembre i fins al dia 1 d'octubre, es va celebrar el tradicional Tridu de Santa Teresina de l'Infant Jesús. La celebració de l'eucaristia fou presidida i predicada per Mn. Josep Camprubí, que va glossar les virtuts de la santa. Els cants foren interpretats per cantaires de la parròquia acompanyats al teclat per l'organista Jesús Balletbò.

El dia de la festa de Santa Teresa de l'Infant Jesús, patrona de les missions, fou el primer d'octubre, coincidint en-

guany amb la inauguració oficial del Mes Missioner Extraordinari promulgat pel papa Francesc. Hi hagué adoració del Santíssim, rès del rosari i vespres, seguides d'una solemne missa oficiada per Mn. Josep Maria Vilaseca, rector de la unitat pastoral de Tàrraga.

Després de la benedicció dels tradicionals pètals de rosa, els fidels que omplien el temple participaren en la veneració de la relíquia de la santa i del repartiment dels pètals, mentre s'entonaven els seus goigs.

Recessos d'Emmaús per a dones i homes

Durant el mes de novembre i desembre del 2019 tindran lloc al Seminari de Solsona dos recessos d'Emmaús, un per a dones i un per a homes.

El Recés Emmaús Dones serà del 22 al 24 de novembre i el Recés Emmaús Homes serà del 6 al 8 de desembre. Aquests recessos no són uns exercicis espirituals ni un recés convencional. Estan preparats per laics, sota la supervisió d'un prevere consiliari que hi dóna suport. Durant el recés hi ha xerrades, pregària, temps per a compartir en grup, música i testimonis de fe de persones laiques.

Aportació al recés: habitació individual, 130 €; habitació doble, 110 €; lliteres, 80 €. Termini d'inscripció: 15 de novembre (dones), 30 de novembre (homes). Per a inscripcions, contacteu amb Helena Tarragó, tel. 676 241 157, emausdones@bisbatsolsona.cat, o bé amb Ventura Codina, tel. 679 818 088, emaushomes@bisbatsolsona.cat.

Inauguració del nou curs pastoral a Súrria i comiat de Mn. Josep Tuneu

El diumenge 29 de setembre se celebrà a la unitat pastoral parroquial de Súrria la inauguració del nou curs i també hom acomiadà Mn. Josep Tuneu com a vicari d'aquesta després de vuit anys de servei. A les dotze del migdia tingué lloc l'eucaristia, ben participada, en què es presentà l'objectiu del nou curs, «Partim de l'amor de Crist», compromís de sortida com ens demana el papa Francesc i d'aprofundiment del misteri de la vida a la llum de l'Evangelí; responent a la visió pastoral «Una comunitat fraterna on es parteix, comparteix i reparteix la Bona Nova de Jesucrist». Al llarg del curs passat s'ha fonamentat el sentit de la comunitat fraterna i des d'aquest nou curs, en un període triennal, es treballaran les tres accions fonamentals de

partir, compartir i repartir. Al final de l'eucaristia tingué lloc la presentació i projecció del nou DVD de la unitat parroquial, document patrimonial i pastoral elaborat pel jove surienc Oriol Macià Peramiqúel. Vingué després el comiat a mossèn Josep, moment emotiu i per a tothom, El dinar se celebrà a l'escola Fedac de la Germanes Dominiques de l'Anunciata i en acabar l'àpat el grup musical Cor Nou en una primera part interpretà algunes de les seves cançons; després es féu la presentació dels objectius i activitats del nou curs, a càrrec dels seus responsables, i s'acabà amb una fi de festa amb cançons i danses del mateix grup. Fou una jornada de servei, comunió i actitud de partir en el seguiment de Crist i la seva Església.

Restauració de l'orgue de la catedral de Solsona

Tal com podeu llegir en la glossa del senyor bisbe, ha començat el projecte de restauració de l'orgue de la catedral de Solsona. El dia 1 d'octubre el mestre orguener Albert Blancafort i quatre professionals del seu taller van començar els treballs.

La presentació d'aquest projecte tindrà lloc el dia 19 d'octubre a les nou del vespre al Teatre Comarcal de Solsona. La presentació anirà a càrrec de l'esmentat mestre orguener, enmig d'una gala artística anomenada «Ventus». Aquesta gala comptarà amb les actuacions de la Cobla juvenil Ciutat de Solsona, l'Orfeó Nova Solsona i altres artistes locals reconeguts.

Anirem informant del desenvolupament d'aquest projecte.

Informa: Comissió Orgue Solsona / Foto: Pere Cuadrench.

En marxa el Sínode de l'Amazònia: nous camins per a l'Església

181 pares sinodals reunits a Roma fins al diumenge dia 27 d'octubre

El proppassat diumenge dia 6 d'octubre s'obria a Roma l'Assemblea Especial del Sínode dels Bisbes per a la regió Panamazònica, amb el tema «Amazònia: nous camins per a l'Església i una ecologia integral». Tindrà lloc fins al 27 d'octubre. Hi participen 181 pares sinodals.

Aquest és un tipus de sínode, previst per les lleis de l'Església, que tracta assumptes d'una determinada àrea però que afecten l'Església Universal i per això se celebra a Roma.

El Sínode tractarà la «crisi climàtica», és a dir, l'escalfament global a causa de l'efecte hivernacle; la «crisi ecològica» com a conseqüència de la degradació, contaminació, depredació i devastació del planeta, especialment en l'Amazònia; i la «creixent crisi social de pobresa» i misèria flagrant que afecta gran part dels éssers humans i, en l'Amazònia, «especialment els indígenes», els petits agricultors i els qui viuen als afores de les ciutats amazòniques.

Per tal de donar exemple, tots els materials utilitzats per al Sínode són biodegradables i s'ha limitat al màxim l'ús dels plàstics.

En el marc del Sínode, avui diumenge es declaren nous sants. A més del cardenal Newman (que comentem en portada), avui es canonitzen:

Giuseppina Vannini (1859-1911); religiosa romana. Òrfena de ben jove, fou cofundadora de les Filles de Sant Camil.

María Teresa Chiramel Mankidiyan, religiosa índia (1876-1926). Amb una gran fe i vida de penitència i oració, es dedicà als més pobres i fundà la Congregació de la Sagrada Família.

Dulce Lopes Pontes (1914-1992), religiosa brasilera. Infermera i fundadora d'apostolats socials i obrers, va conèixer sant Joan Pau II i santa Teresa de Calcuta.

Margarida Bays (1815-1879), laica suïssa. Vinculada al Terç Orde Seglar de Sant Francesc i plena de zel pels malalts, els pobres i les noies, sofrí una greu malaltia viscuda amb gran fe.

Instituït el Diumenge de la Paraula de Déu

Amb el nom de Diumenge de la Paraula del Déu, el papa Francesc estableix que «el III Diumenge de durant l'any sigui dedicat a la celebració, reflexió i divulgació de la Paraula de Déu». El primer Diumenge de la Paraula de Déu serà el 26 de gener del 2020, és a dir, el tercer diumenge després de la celebració de Nadal.

Diumenge vinent, jornada del Domund 2019

Batejats i enviats

En arribar la jornada del Domund, data missionera per excel·lència, el papa Francesc convida tots els cristians a viure el nostre compromís de batejats.

És clara la voluntat de Jesús que el baptisme fos el camí d'iniciació a ser deixebles seus, és a dir, seguidors d'ell: «Aneu i feu deixebles meus a tots els pobles i bategeu-los...» (Mt 28,29).

Des dels inicis de la història dels seguidors de Jesús, apareix el baptisme com la forma d'entrada en la comunitat (cf. Ac 2,38). Per tant, els batejats som aquests enviats per Jesús a propagar la fe, a dir a tothom que tenim un Déu Pare que ens estima; un Fill, Jesús, que per nosaltres ha donat la vida i ens acompanya en el camí, com a bon germà, i l'Esperit Sant que ens dona la força per a estimar i sentir-nos enviats.

Per tant, el nostre cor de batejats ha d'experimentar un canvi, ja que un cor que estima és capaç de vèncer l'egoisme, de deixar de pensar únicament en les necessitats pròpies i llançar-se a pal·liar les necessitats dels altres.

En aquest diumenge del Domund, si diem que estimem Déu no podem quedar-nos sols amb bones paraules; hem de sentir-nos enviats fora de nosaltres, primer al nostre entorn més proper: família, amics i societat on ens movem, i obrir-nos més enllà, als països on encara no coneixen Déu ni el seu amor.

«La fe sense obres és morta.» La nostra fe ha d'irradiar cap a fora, no pot quedar-se tancada en nosaltres. Hem

de sentir-nos, avui especialment, missioners amb els qui ho són terres enllà i pregar per ells, pel sacrifici de les seves vides, pels seus treballs, no exempts d'esforç, penúries i, actualment, de fortes persecucions.

També la nostra almoïna és necessària. Els missioners han d'atendre molts cossos famolencs, instruir nombroses persones sense cap tipus de cultura o aprenentatge i Déu i ells esperen la nostra generositat.

No hem de pensar mai que no tenim res a aportar o que no fem falta a ningú. Fem falta a molta gent. No ens guardem la fe i els diners sols per a nosaltres. Jesús, el Messies, ha vingut per a tots els pobles i nosaltres, pel nostre baptisme, som enviats a tothom.

Això ens ha d'omplir el cor de joia. Jesús ha volgut fer-nos copartícips del seu amor, fent-nos sentir enviats.

El llibre

«Laudato si'» i grans ciutats

Lluís Martínez Sistach (curador)

Claret. 262 pàgines

Ha sortit un volum que recull les actes I Congrés Internacional sobre el tema «Laudato si' i grans ciutats», celebrat a Rio de Janeiro (Brasil) del 13 al 15 de juliol del 2017, congrés promogut per la Fundació «Antoni Gaudí» per a les Grans Ciutats i l'arxidiòcesi de Rio de Janeiro. Naturalment, tracta de l'encíclica *Laudato si'*, del papa Francesc (publicada en traducció catalana per l'editorial Claret l'any 2015 amb el títol de *Lloat sigueu*), sobre la cura de la casa de tots, aplicant-la als problemes de les grans ciutats, on avui ja viu el 52% de la població mundial.

Anteriorment (any 2014), l'esmentada Fundació ja havia organitzat, a Barcelona, un Congrés Internacional de Pastoral de les Grans Ciutats, que estudiava temes semblants. I és que la qüestió ecològica ha esdevingut importantíssima, inajornable, crucial.

Glossa

Restaurem l'orgue de la catedral

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Tots els orgueners i organistes estan d'acord que l'orgue de la catedral de Solsona és un gran instrument, un dels més importants de Gaietà Vilardebò. «L'instrument de Vilardebò –segons Ramon Oranias, OSB– constitueix un exemple esplèndid del seu bon fer, de mitjans del XIX: un instrument únic, d'una tímbrica digna, bella i memorable, [...] dels pocs instruments grans que se salvaren de les conseqüències de la desfeta del 1936. I ens dol que estigui en l'estat en què està, tot i que és ben recuperable.»

Els meus immediats antecessors ja s'adonaren de la conveniència de la restauració de l'orgue de la catedral. Feren alguns intents per dur-la a terme, però les circumstàncies no els van ser favorables. Ara, superada la crisi econòmica, el capítol catedral i especialment el seu degà, amb l'interès d'un bon grup de col·laboradors, s'han vist amb cor d'emprendre aquest projecte.

La comissió pro restauració és conscient que té entre mans una obra de gran envergadura i de molta responsabilitat. S'han assessorat amb els orgueners i organistes de primer nivell del país. Han apostat per conservar les característiques úniques d'aquest orgue i per donar-li una projecció de futur. També han estudiat amb realisme i ambició el fi-

nançament d'una obra que ultrapassa de llarg el mig milió d'euros. Se cerca d'aconseguir una important subvenció del Fons Europeu de Desenvolupament Regional (FEDER). S'ha començat una campanya de sensibilització dels veïns de Solsona perquè també prenguin consciència d'aquesta joia que hem rebut dels nostres avantpassats i que volem deixar en bon estat per als qui vindran. El pròxim dia 19 d'octubre, a les nou del vespre, al Teatre Comarcal de Solsona es farà l'acte de presentació del projecte.

No he dubtat a donar suport a aquest projecte fent contactes i peticions a la Conselleria de Cultura de la Generalitat, a la Diputació de Lleida i a altres entitats perquè prenguin consciència de l'estat d'aquest instrument, l'únic dels grans orgues històrics de Catalunya que queda per restaurar.

Tot i que l'orgue està situat a la ciutat de Solsona, de ben segur que a molts amants dels orgues i de la música en general us encantarà conèixer aquesta bona iniciativa i fins i tot us interessarà participar en l'acte de presentació i potser voldreu apadrinar un tub. Tot això sense disminuir l'atenció a les millores de la vostra pròpia parròquia i somniant que aquest projecte estimuli altres parròquies a restaurar o construir el seu propi orgue.

